
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

3 / 2022

Milí čtenáři a farníci!

Začínají prázdniny. Téměř magické slovo. Čas rekreace, dovolených, prázdninových pobytů, dětských táborů, dnů plných slunce, pohody, slané i sladké vody, exotiky, prostě všeho, co k létu, a tudíž i k prázdninám, neodmyslitelně patří. Před každým odjezdem se lidé musí sbalit a zkontrolovat jestli na něco nezapomněli. Ano, hlavně na nic nezapomenout.

Jenže, často se nám stává, že během letního vytržení z každodenní reality zapomínáme na to nejdůležitější – na Boha. Bůh je s námi nejen v kostele, je s námi v každém okamžiku našeho života. To jen my, lidé, nejsme s Ním.

V červenci 2020 jsem se vydal na pěší pouť po stopách sv. Zdislavy. Z jejího rodiště v Křižanově do Jablonného v Podještědí, kde je pohřbena. Během náročné etapy z Poděbrad do Mladé Boleslavi mě zavedly kroky do vesnice Horky nad Jizerou. Dominantami obce jsou zámek a kostel sv. Mikuláše. Při průchodu obcí a pohledu na kostel, který se tyčil nade mnou, jsem uvažoval, kolik lidí tady asi chodí do kostela. Jestli to nejsou třeba ti, které teď potkávám.

Vůbec se nedalo očekávat, že na své úvahy dostanu někdy odpověď, ale stalo se. V Mladé Boleslavi jsem spal na faře a s místním farářem vedl rozhovor i o náročné pastoraci v tomto kraji. Některé farnosti jsou jen na papíře a není tam ani jeden věřící. Jako příklad uvedl právě Horky. Tedy místo, kde lidé úplně zapomněli na Boha. Jen kostel sv. Mikuláše je připomínkou, že tomu kdysi bylo jinak.

Prázdniny nejsou důvodem na Něj zapomínat. Naopak, o to víc máme prosit o ochranu za nás i všechny naše blízké. A také vděčně děkovat za šťastné návraty. Kouzlo prázdnin je totiž právě v návratu domů, do známého prostředí, kde se o své zážitky můžeme podělit s ostatními. Ať v nich nechybí ten zážitek nejdůležitější, setkávání s naším Pánem.

Požehnaný čas prázdnin a dovolených přeje a k tomu žehná otec Michal +

Život ve farnosti

29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla
mše sv. v 7 hodin

5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
mše sv. v 8 hodin

7. 8. Poutní slavnost sv. Vavřince
mše sv. v 7:15 v kostele a
v 10:00 v hodovém areálu

10. 8. Pouť jáhnů brněnské diecéze
mše sv. v 18 hodin,
po mši agapé na faře

15. 8. Nanebevzetí Panny Marie
mše sv. v 18 hodin

28. 8. Bartolomějské hody Ivanovice
mše sv. v 7:15 v kostele a
hodová mše v 10:00 v Ivanovicích

11. 9. Hody v Jehnicích
mše sv. v 7:15 a 8:30 v kostele a
v 10:00 hodová mše v Jehnicích

18. 9. Hody v Medláncích
mše sv. v 7:15 a 8:30 v kostele a
v 10:00 hodová mše v Medláncích

28. 9. Slavnost sv. Václava
mše sv. v 8 hodin v kostele a v 10
hodin na Ořešíně

Mše svaté na úmysly dárců
13. 7., 24. 8., 12. 9.

Mše svaté za nemocné
1. 7., 5. 8., 2. 9.

Mše svaté za zemřelé
30. 7., 27. 8., 24. 9.

MŠE SV. O PRÁZDNINÁCH

Neděle - v 7.15 a v 9.00
(kromě 7. a 28. 8.)

Všední dny - středa až sobota jako obvykle, v pondělí mše nebudou

V některých týdnech může být pořad bohoslužeb pozměněn, sledujte proto všechny, ohlášky a internet.

Mše svaté pro děti

- během prázdnin nejsou, od září vždy ve středu v 18 hodin. Ve středu 7. 9. bude žehnání aktovek

Adorace za kněze a povolání

- 7.7., 4.8., 1.9. po mši svaté

Večer chval

- 2.7., 6.8., 3.9. ve 20 hodin

Adorace se zpěvy z Taizé

- 16.7., 20.8., 17.9. ve 20 hodin

Snídaně na faře

- 8.9. po mši svaté

Společenství seniorů

- 21.7., 18.8., 15.9.

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- vždy v neděli od 18:30 v kostele

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek od 17.00

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci od 20:05 do 21:00, vychází se z konečné autobusu č. 70 na Ořešíně

Výuka náboženství

Ve školním roce 2022/2023 se bude náboženství opět vyučovat na faře. Rozvrh bude vyvěšen na nástěnce a na farním webu.

Pozvánky

Loučení s létem – 4. 9. odpoledne bude na farní zahradě táborák pro děti, rodiče a všechny farníky.

Poutě na Vranov

Pouť z Ořešina se koná jako obvykle 30. 8.

Tradiční farní pouť bude v sobotu 1. 10.

Diecézní akce

Katolická charismatická konference 2022

Konference proběhne ve dnech 6. – 10. 7. 2022 na brněnském výstavišti. Letošní motto zní: „V něm je náš pokoj...“ (Ef 2,14-22)

Podrobnější informace najdete na stránkách *konference.cho.cz*

18. diecézní pouť rodin

se bude konat 27. srpna v areálu kláštera Porta coeli v Předklášteří u Tišnova. Informace a program na *www.crsp.cz*

Pěší pouť na Velehrad

XXII. hvězdicová pěší pouť na Velehrad bude letos od 22. do 27.8. Pouť vyvrcholí mší svatou v bazilice v sobotu 27.8. v 10:30. Podrobnosti a přihlášky najdete např. na *www.poutnik-jan.cz*.

* * *

FARNÍ CHARITA INFORMUJE

Farní pokladnička

Srdečně děkujeme všem farníkům, kteří přispěli do pokladničky farní Charity v kostele pod kůrem. Od Božího Hodu Velikonočníhoho do 12. 6. se v ní nashromáždilo 4 904,- Kč.

Nabídka pomoci školákům

Sice je zatím před prázdninami, ty ale bohužel utečou jako voda. Uvědomujeme si,

že měsíc září je pro rodiny s dětmi finančně velice náročný. Platí se kroužky, kupuje se oblečení a boty, ze kterých děti přes prázdniny vyrůstly, pořizuje se vybavení do školy (kromě jiného také cvičební úbory, přezůvky a výtvarné potřeby). Nabízíme diskrétní finanční pomoc vám všem, kteří to potřebujete. Neváhejte se obrátit přímo na nás (kontakty na webových stránkách farnosti), případně na otce Michala, Jindřicha nebo členy pastorační rady. A nemusí vám to být trapné, chceme pomáhat hlavně našim farníkům.

Postní almužna

Výtěžek z „postniček“ (20 000,- Kč) byl letos použit na pomoc uprchlíkům z Ukrajiny, a to konkrétně podporou bydlení pro dvě rodiny na faře v Přísnoticích. Naše farnost bohužel nedisponuje vhodnými prostory, které by se daly využít pro bydlení uprchlíků, a proto jsme se rozhodli bydlení podpořit alespoň v jiné farnosti. Jelikož díky vám, řeckovickým farníkům, bylo možné shromáždit finanční příspěvek, sdílíme zde dva příběhy z Přísnotic včetně poděkování.

Fotografie bydlení jsou ke zhlédnutí na webu řeckovické farnosti, na nástěnce farní Charity a některé v následujícím článku.

FCH

Ukrajínští uprchlíci na faře v Přísnoticích

V průběhu března tohoto roku se skupina několika rodin rozhodla opravit místní neobývanou faru v obci Přísnotice a nabídnout ji rodinám před válkou prchajícími Ukrajinců. Práce byly náročnější a obsáhlejší, než se původně zdálo, ale díky nemalé štedrosti občanů, dobrovolníků, obcí i farností se hlavní části domu povedlo zprovoznit v rekordním čase.

Přibližně 14 dní před plánovaným nabídnutím domu nás kontaktovala ukrajinská rodina bydlící už měsíc ve vedlejší vsi s naléhavou prosbou o ubytování svých přátel, kteří právě prchali z východní části země. Byli už na cestě. Tři dospělí a tři děti. Kompletní rodina se dvěma dětmi ve věku tří let a šesti měsíců a jejich kamarádka s desetiletou dcerkou. Jednoho muže pustili přes hranice, protože vezl tři děti, druhý zůstal doma. Naše práce získala jasné obrysy. Věděli jsme, pro koho bydlení chystáme, co bude přesně potřeba, a zrychlili jsme práce. Dům byl ale zatím jedno velké staveniště, a proto jsme rodinu uprchlíků ubytovali nejprve v jedné naší rodině. Ukázalo se to jako výborný postup, protože jsme se tak mohli lépe poznat a účinněji pomoci s prvním vyřizováním a zabydlováním. Myslím, že jsme tak našli přátele na celý život a moc si té zkušenosti vážíme.

Rodina ukrajinských běženců, která našla útočiště v naší vsi, je velice blízká nám. Jsou ze stejné sociální i věkové skupiny, mají podobné názory a přesvědčení, podobné sny. Máma je zubařka, táta obchodník, druhá paní pracovala jako kontrolorka bezpečnosti práce. Před válkou měli dům s obchodem v malém městečku Vasylivka blízko Záporoží. Z domu ani obchodu nezbylo téměř nic. Měsíc žili ve sklepě. Ve dne ve vlastním, v noci v obecním. Když bomba udeřila do jejich domu, rychle zalehli obě děti a přežili. Na pár dní ale přišli o sluch. Po několika týdnech přemýšlení a sledování situace se rozhodli pro útek na západ. Využili vyhlášení rychlé evakuace oblastí a frontovou linii přejezděli v řízené koloně 500 aut. Přijeli sice vlastním autem, ale v rychlosti nestihli pobrat ani stejné páry ponožek. Za naši pomoc jsou opravdu vděční. Ač je situace náročná, snaží se s ní vyrovnat ve-

lice rychle. Všechno potřebné vyřídili během několika dní, téměř okamžitě začali pomáhat s dokončením fary a už mají práci v okolí. Všichni docházejí na kurzy češtiny. Zároveň se ale touží vrátit domů a opravit svou zemi. **Na přísnostické faře mají, také díky vaší pomoci, zajištěno zázemí na tak dlouho, jak budou potřebovat.** Nezbyvá než jim přát, aby se dramatická situace na Ukrajině brzy obrátila k lepšímu.

Bety, farnost Přísnotice

Oprava fary pro ukrajinské uprchlíky (náklady a provedené práce)

Původní minimalistický rozpočet se z 50 tis. Kč rozrostl na 120 tis. Kč.

Náklady ve výši 50 tis. Kč nese farnost Přísnotice.

Obec poskytla dotaci ve výši 50 tis. Kč.

Farnost Brno-Řečkovice poskytla dar ve výši 20 tis. Kč.

Navýšení nákladů oproti původně plánovaným pracím vzniklo nutností částečně vyspravit nebo vyměnit 40 m kanalizace, protože byla nefunkční. Současně s tím jsme na faru přivedli pitnou vodu z obecního řádu včetně vybudování vodoměrné šachty před farou. Dosud zde byla jen voda ze studny, která se po rozboru ukázala jako nevhodná, zejména díky vysokému podílu dusičnanů.

Většina odborných prací byla provedena dobrovolnický, zdarma (zednické, elektrikářské a malířské práce, pokládka koberců, výkop a položení kanalizace, vodovodní přípojky, vyklizení stavební suti, instalace kuchyňské linky, dovoz a stěhování nábytku, úklid atd.). Jediný řemeslník, který byl placený, byl instalatér.

Veškerý nábytek (včetně kuchyňské linky), elektrospotřebiče (pračka, lednička, žehlička, mikrovlnka, varná konvice aj.), zařizovací předměty, bytový textil, nádobí

a ložní prádlo jsme sehnali zdarma od dárců ve svém okolí.

Dokupovaly se jen nezbytné předměty, které jsme potřebovali nové: koberce, dřez, dřezová baterie, kuchyňská deska a ohřívače vody (bojlery) do kuchyně a koupelny.

Bylo třeba zařídit připojení fary na internet, s čímž nám opět pomohla obec. Od Oblastní charity Rajhrad obdrželi uprchlíci notebook pro desetileté dítě, které v místní škole od září nastoupí školní docházku.

To vše bylo nutné zařídit v co možná nejkratším čase, aby fara mohla začít sloužit potřebným. Největší finanční zátěž nás ale ještě čeká. Vzhledem ke špatnému technickému stavu topné soustavy bude nutná rekonstrukce topení.

Bude probíhat v etapách. Nejprve se vymění radiátory v místnostech obývaných uprchlíky, pak v prostorách, které užívá farnost, a nakonec i plynový kotel. To vše musíme zvládnout do zahájení topné sezóny letos na podzim. Investice bude kryta z farního rozpočtu, z veřejné sbírky a snad i z příspěvků obcí, o které jsme požádali.

Moc si vážíme vaší podpory a poskytnuté částky. A zejména toho, že přišla tak brzy. Pomohla nám k tomu, abychom mohli dokončit práce na faře tak, aby bylo možné předat ji k důstojnému obývání tolik potřebným lidem. Za jednu z největších deviz považujeme skutečnost, že zde mohou zůstat, jak dlouho budou potřebovat. Konečně mohou v klidu spočinout ve svém náhradním domově, bez obav, že se budou muset za pár dní nebo měsíců přesouvat jinam. A vy všichni, kdo jste na tuto věc přispěli jakoukoliv částkou, máte na tomto společném dobru podíl. **Děkujeme, že jste do toho šli s námi!**

Jitka, farnost Přisnotice

* * *

A zase ta synoda

Na Popeleční středě byla ukončena farní etapa synodální cesty a 7. května v brněnské katedrále i etapa diecézní. Dost li-

dí si oddechlo, že ze synody přestalo být téma číslo 1, které na průměrného katolíka vybaflo zpoza každého rohu. A ač to možná bude překvapivé, já se k těmhle lidem řadím taky. Farní etapu považuji za – eufemisticky řečeno – nešťastně provedený projekt, který ani zdaleka nevyužil svého potenciálu, a marné pokusy něco změnit mi sebraly hodně energie. Ale to je jenom můj názor a můj boj.

Ať už to bylo jakékoliv, synodální proces jako takový považuji za nesmírně prospěšný a bylo mi potěšením se na něm jako farní koordinátor podílet. Jsem přesvědčený, že z něj může s pomocí Boží vzejít mnoho dobrého. A jsem rád, že podobný názor evidentně sdílí mnoho z vás, protože mnoho z vás se v naší farnosti zapojilo do synodálních skupinek. Těší mě, že se zapojili mladí i dříve narození, muži i ženy, konzervativci i liberálové, spokojení i nespokojení. A těší mě, že promluvili i lidé, jejichž hlas ve farnosti leckdy není nějak výrazně slyšet. Na to, k čemu tyto skupinky dospěly, se můžete podívat na farnostreckovice.cz/synoda. Pro mě to bylo místy docela zajímavé počteníčko.

Takže synoda ve farnosti je minulostí, setkávání skupinek skončilo, dotazníky byly odeslány, zpracovány a publikovány. Dalo by se říci, že si můžeme odškrtnout splněný úkol a tím to hasne. Ale opak je pravdou – ta nejdůležitější práce nás teprve čeká. Když si přečtete ty závěry synodálních skupinek, tak si možná stejně jako já znovu uvědomíte, že ani naše skvělá živá farnost není dokonalá a je stále na čem pracovat a co vylepšovat. Věřím, že každý si tam najdete třeba jen nějakou maličkost, která se vás osobně dotýká. Byl bych rád, kdybychom tyto věci postupně zapracovávali do života naší farnosti, abychom se tu všichni cítili dobře.

A čím můžete přispět k tomu, že z toho všeho naše farnost bude něco mít a práce synodálních skupinek nepřijde nazmar? Je to jednoduché – nevykašlete se na to. Přečtěte si, k jakým závěrům skupinky dospěly. Podívejte se na diecézní syntézu nebo na prezentaci dat, které byly podkladem ke zpracování této syntézy (najdete také na farnostreckovice.cz/synoda). Popřemýšlejte o tom. Zkuste zformulovat váš názor, váš pohled. A když už ho zformulujete, přijďte si o něm 30. září v 19 hodin popovídat do farní hery. Těším se na setkání.

Pavel Rejman

Já nevěděl, že ho mám hledat

Mám rád Forresta Gumpa. Je to jeden z filmů, na který se klidně podívám víckrát a který můžu s klidným svědomím doporučit. Myslím, že Oscary za nejlepší film roku 1994, režii i herce v hlavní roli jsou oprávněné. I když tenhle rok byl na moje oblíbené filmy tak bohatý, že kdybych byl členem americké Akademie filmového umění a věd a měl vybrat ten nejlepší, měl bych fakt těžkou hlavu.

Některé scény, hlášky a moudra Forrestovy mámy se mi zapsaly do paměti tak hluboko, že bych je dokázal sypat z rukávu. Ale taky se mi stane, že mě zaujme něco, čemu jsem nikdy předtím nevěnoval pozornost. Naposledy to byl takový drobný detail ze setkání Forresta s poručíkem Danem Taylorem, jeho bývalým velícím důstojníkem ve Vietnamu.

Poručík Taylor, veterán, který ve Vietnamu přišel o nohy, v téhle části filmu zanedbaný a zahořklý pobuda žijící v zblešeném krcálku a svou beznadějně permanentně utápějící v alkoholu, se Forresta zeptá „*Našels už Ježíše, Gumpo?*“, načež se Forrest zarazí a s bezelstností jemu vlastní

odpoví „*Já nevěděl, že ho mám hledat, pane.*“

A mě tak napadlo, jak jsme na tom my, kdo máme to štěstí, že to víme? Už jsme našli? Nebo ještě hledáme? A pokud už jsme našli, je to na nás vidět?

Pavel Rejman

* * *

Noční pouť do Křtin na Zelený čtvrtek

Původní idea noční pouti z Řečkovic do Křtin se zrodila v hlavě otce Jana a některých farníků již loni, jelikož byl skrze covid dvakrát zrušen Železný poutník, tedy noční pouť ze Svatého Kopečku na Svatý Hostýn. Letos se sice Železný poutník již konal, nicméně jsme se rozhodli, že navážeme na loňský rok a na Zelený čtvrtek opět do Křtin vyrazíme.

V čas odchodu na pouť, tedy ve 22 hodin a v místě výchozího bodu, tedy před kostelem, bylo až nezvykle živo. Že by s námi šel do Křtin takový počet poutníků? Bohužel ne, v tento čas zrovna končila zkouška scholy na velikonoční obřady a při otázce, kdo jde s námi na pouť, se z davu vynořilo pouze několik odvážlivců. Tento komorní počet celkem osmi farníků ovšem nijak nenarušil účel pouti, ba právě naopak. Naše cesta vedla přes Mokrou Horu, Jehnice, Ořešín, Vranov, Adamov až k chámu Jména Panny Marie ve Křtinách. I když se ze zdravotních důvodů omluvil otec Michal, duchovní význam uchovávala krátká zastavení u kapliček či křížů, které jsme po cestě míjeli a kde proběhly tiché modlitby.

Celkový počet přibližně 28 kilometrů jsme ušli za přibližně 5 a půl hodiny, takže jsme nastavili poměrně slušné tempo. Ale i tak

jsme mimo krátkých modliteb měli čas na další témata k rozhovoru. Jistý řečkovický varhaník, taktéž účastník, poznamenal, že se ještě nikdy o půl čtvrté ráno ne bavil o disharmonických akordech v liturgické hudbě. Zpět do Řečkovic jsme potom cestovali téměř 2 hodiny z důvodu špatné návaznosti brzkých ranních spojů, i když někteří nadšenci z našich řad si cestu nazpět až do Řečkovic zaběhli (ano skutečně jeden běžel nazpět až do Řečkovic!). V této nové tradici budeme určitě pokračovat i v dalších letech a popřemýšlíme, jak ji dále uchopit. Možná příště zvolíme kratší trasu a půjdeme namísto autobusů pěšky i nazpět. Takže příští Zelený čtvrtek nezustávejte doma, ale poďte s námi na tuto krásnou noční pouť.

Ondřej Štaud

Velkopáteční křížová cesta Řečkovickými

Musím se přiznat, že na počátku byla zvědavost – kdo ji povede, na jaké téma bude a kudy se půjde. Nejlepší způsob, jak to zjistit, je zúčastnit se.

Hned po jejím skončení mi bylo jasné, že o ní musím napsat článek do Rožně, ale jak, když se mi nedostává slov?

Byla to totiž pro mě (a myslím, že nejen pro mě) mimořádně hluboká a silná duchovní zkušenost, která se nedá popsat, ale musí se zažít.

Proto pouze fakta:

Délka: 19:05 – 20:30 (přesně podle plánu otce Michala).

Vedl: otec Michal

Počet účastníků: něco přes 40

Pravidla: pouze jedno – mezi zastaveními zachovávat mlčení

Zastavení:

1. před řečkovickým úřadem (zámečkem), kde jsme se modlili za politiky a státníky
2. u MŠ Kárníkova (místo kříže na hřbitově, kam by to byla zacházka do kopce), kde jsme se modlili za schopnost přijímat všechny své kříže
3. před Krizovým centrem pro děti a mládež na Hapalově
4. u MŠ a ZŠ pro autistické děti (za co jsme se modlili na těchto dvou místech, je asi jasné)
5. na ulici M. Hubnerové před paneláky na Horáckém náměstí (abychom byli vnímaví ke svému okolí)
6. za autobusovou zastávkou Horácké náměstí čelem ke zdravotnímu středisku (cíl modlitby jasný)
7. před Billou v nákupním centru Vysočina (abychom před konzumním způsobem života upřednostňovali jiné hodnoty)
8. u pošty (za média a jejich pracovníky)
9. na Vránově ulici u značky zákaz vjezdu (za všechny, kteří jdou po špatné cestě a nerespektují pravidla)
10. pod konečnou tramvaje, kterou otec Michal přirovnal ke Golgotě (konečné křížové cesty pro Ježíše). To bylo jediné místo, kde jsme děkovali, mj. za to, že máme vždy možnost nového začátku ve svátosti smíření.
11. před ZŠ Úprkova, kde jsme se modlili za učitele a vychovatele a všechny problémy, se kterými se potýkají dnešní žáci a studenti
12. před Husovým sborem (za ekumenu)
13. u parku na Palackého náměstí před dětským hřištěm jako místem setkávání všech generací

14. u misijního kříže u kostela, kde jsme se modlili za všechny zemřelé a dostali požehnání na cestu domů
Kdykoliv kolem těchto míst projdu, určitě si vzpomenu.
Doufám, že příští rok nás bude na cestě více.

Jana Prchalová

* * *

Dvojité poděkování

Nechci svým příspěvkem zabírat mnoho místa, ale jen krátce dvě poděkování za moje, a určitě nejen moje, dva krásné zážitky.

Po covidových kulturních „prázdninách“ jsem vděčná za každou zajímavou kulturní nabídku. Za koncert 24. dubna v našem kostele, za ono kouzelné vystoupení dětí a mládeže. Upoutávka byla pravdivá, oni byli úžasní, talentovaní muzikanti, hebrejské písně pak třešničkou na dortu tohoto koncertu. Filípku Šmerdo, děkuji za pozvání, děkuji za tuto bezvadně a láskyplně odvedenou „práci“, za tento báječný kulturní zážitek.

A druhé poděkování? Farní pouť do Přibyslavic a Dalešic 14. května se fakt vydala. Po „děkovačce“, kterou jsme poslali našemu Pánu za překrásný den, jsem poděkovala našim duchovním otcům, Michalovi a Jindřichovi, kteří nás doprovázeli, ukazovali - a ukazují - cestu na pouti, ale i pouti našich duší.

Ale ještě mně vypadlo poděkování Helence! Naší Helence Kosmákové, protože vím, co všechno udělala proto, abychom strávili tak krásný den, aby nám bylo spolu dobře. Víím, že bez její obětavé a pilné práce se, milí bratři a sestry, neobejdeme! Helenko, moc děkujeme - za pouť, i

za vše, co pro nás, a pro náš kostelíček děláš...

Ještě jednou za oba krásné zážitky: Pán Bůh zaplať!

M. Kalová

* * *

Maminka

Moje mamka měla už devět roků diagnózu Alzheimer. Horšit se začala před šesti roky. V té době jsem ztratila svoji práci a tak jsem přišla za sestrou, že ji pomohu o mamku se postarat. Střídaly jsme se v péči o ni, sestra chodila na směny do práce a já jsem chodila mezi tím k rodičům. Rok na to mamka přestala chodit a zůstala upoutaná na lůžko, ale bylo to pořád stejné, stabilní. Tak tomu bylo pět roků.

Letos na Velký pátek zemřela mamčina sestra, taky nějaký rok ležela. Po Velikonočích se začal zhoršovat i stav mamky. Nešlo jí polykání, ale se sestrou jsme se rozhodly, že mamka zůstane doma až do smrti. Navíc se přidal zápal plic. Dostala se z toho, ale byla stále horší. Na sedmou neděli velikonoční měl můj vnouček první sv. přijímání a potom jsem byla u nich na oslavě. Sestra mi odpoledne zavolala, že je mamka hodně špatná. Než jsem se tam dostala, byla už mamka chvíli po smrti. V pláči jsme si říkaly, za co jsme se která modlila.

Sestra měla strach, že mamka zůstane při umírání sama, ale modlila se za to, aby s ní někdo v té chvíli byl. Já jsem se, tím, že tam nebydlím, modlila, aby mamka umřela v přítomnosti sestry, protože jí to přeji, po všem, co pro mamku dělala, si to zaslouží. Pán nám to splnil oběma. Mamka zemřela u sestry v náručí a nebyla sama. A na den 29. (sice jiný měsíc), což je datum mého narození. Ten večer jsem doprovázela kamarádku na vozíčku na mši

sv. na Ořešín. O. Jan měl volný úmysl mše svaté, tak ji sloužil za naší zemřelou maminku.

Napsala jsem o. Martinovi o mojí mamce a jejím umírání, a odepsal mi tato krásná slova: „Okolo umírání – to jsou takové tiché Boží něžnosti, a mám celoživotní zkušenost, že fungují. Umírání vaší maminky je dalším důkazem v řadě.“

Krásně jsme společně se svojí rodinou i farní rodinou oslavili při pohřbu její odchod. A to, že je u našeho Pána, v Jeho náručí.

Mila Bořecká

* * *

Znáte koučink?

Milí spolufarníci 😊 ! Touto cestou vás chci všechny pozdravit, seznámit vás se zajímavým projektem, kterého jsem součástí, a nabídnout vám možnost smysluplných individuálních koučovacích rozhovorů.

Koučink jsem kdysi považovala za něco, co se týká manažerů a sportovců. Stručně řečeno – něco pro specifickou a úzkou skupinu lidí. Avšak poté, co jsem absolvovala koučovací výcvik Results and Emotions, jsem zjistila, že koučink je způsob pomáhání a komunikace s respektem, který se dá využít vlastně u všech lidí, kteří něco řeší a chtějí ve svém životě změnit něco k lepšímu.

Pokud se vám stává, že se ve svých myšlenkách točíte v kruhu, potřebujete se v něčem rozhodnout, cítíte se v nějaké oblasti svého života zablokovaní, chcete se naučit být vytrvalí ve svých předsevzetích, zbavit se nějakých zlovyků, jít rychleji ke svým cílům, nebo si je jenom ujasnit a mít v tom všem podporu, nabízím vám možnost vyzkoušet si koučovací rozhovor.

Pro ty z vás, kteří pracujete v neziskových organizacích, ve školství, nebo ve zdravotnictví, je zde možnost využít projekt Růžová mašinka, kterého jsem (jako jeden ze 48 koučů) součástí. Vizí projektu je pomoci lidem, kteří sami pomáhají, aby také mohli využít pomoc koučů a vést naplněný a spokojený život. Projekt je nejen pro lidi věřící, ale také pro nevěřící, a nabízí 5 hodin bezplatného koučinku. V případě zájmu o delší spolupráci se zájemce domlouvá dál individuálně se svým koučem. Zde jsou webové stránky projektu, na kterých je možné se snadno přihlásit: www.resultsemotions.cz/ruzova-masinka

Pokud byste jako kouče chtěli mě, bude nás čekat 5 setkání, každé na 60 minut, naživo nebo online. Budu vám plně k dispozici pro řešení toho, co budete potřebovat, a budu vám pomáhat otázkami, díky kterým budete hledat a nacházet svá řešení (pro přítomnost i blízkou budoucnost). Tímto také umožníte mně používat a rozvíjet mé koučovací dovednosti.

V Růžové mašince máte však samozřejmě možnost vybrat si jakéhokoliv kouče z nabídky – záleží jen na vás. (Jméno vámi vybraného kouče pak napíšete jako odpověď na informační e-mail, který vám po přihlášení bude zaslán).

Pro ty z vás, kteří by koučink se mnou chtěli zkusit, ale nepracují v neziskových organizacích, ve školství ani ve zdravotnictví, nebo ještě jenom studují (tedy nemohou využít projekt Růžová mašinka), nabízím ukázkovou hodinu koučinku zdarma. Na dalším postupu bychom se v případě vašeho zájmu domluvili dle vašich časových a finančních možností; maximální počet koučovacích setkání pro jednoho zájemce je 12. Je to tak proto, aby koučink lidem pomohl a zároveň z nich neudělal osoby dlouhodobě závislé na koučovi.

A na závěr ještě něco málo o mně – pokud by vám to mělo pomoci v rozhodování. Vystudovala jsem psychologii a 8 let pracuji jako poradenská psychologka s dětmi, dospívajícími a jejich rodiči. Mám absolvovaný kurz duchovního doprovázení a aktuálně jsem frekventantkou v psychoterapeutickém výcviku v logoterapii, která se zabývá tématy jako smysl života, utrpení apod. Žiji zasvěceným způsobem života v místní komunitě Servi della Sofferenza.

Pokud vás projekt Růžová mašinka oslovil, nebo víte o někom jiném (klidně i nevěřícím), kdo by koučink rád vyzkoušel, můžete šířit informaci dál. V případě zájmu mě neváhejte kontaktovat e-mailem:

jhaskova@gmail.com,

nebo telefonicky: 776 489 791.

Ráda zodpovím všechny vaše dotazy.

Mějte se pozhnaně!

Jana Hašková

* * *

Z farní knihovny

Silvestr Lavřík: Nedělní sáchy s Tisem

Historický román, inspirovaný událostmi a příběhy lidí, kteří je museli prožít, se odehrává v Bánovcích nad Bebravou, ve městě, kde působil kněz Monsignore doktor Jozef Tiso v době konce Československa, Česko-Slovenska a Slovenského štátu. Hlavní postavou je reálná postava bláznivé Icíkovy Aničky, kterou autor dotvořil do podoby Aničky Žitňanské. V jejím doprovodu prožijeme dobu, kdy zpočátku znějí slovenské nadávky spíše jako dětské říkanky, aby nakonec dostaly zemitou barvu zaschlé krve. Touto poetickou zkratkou je popsán příběh Slovenského štátu, příběh, ve kterém je evangelijní *Miluj bližního svého jako sám sebe* výzvou k lásce k národu, a tedy jeho očištění ode

všeho a všech, kteří se nehodí do národního společenství.

Tahle doba je i dnes částí slovenské společnosti nahlížena jako ta lepší, než je dnešek, jak nám při putování Slovenským rudohoriami naznačil pan farář v Medzevu. Na rozdíl od bači, který na otázku, proč je v každém stádě jedna ovce černá, odpověděl, že nejenom černá, ale taky kulhavá, a to proto, že je tomu tak i v životě.

Naděje v dějinách

Rozhovor Martina Bedřicha s Tomášem Petráčkem, teologem a historikem *Naděje v dějinách* je v anketě Katolické týdeníku knihou roku 2021. Kdo se zajímá, ten jméno Petráček zná, a je pro něj zárukou jisté solidnosti. Z knihy, která je členěna do oddílů Cesta dějinnosti, Cesta historika, Cesta křesťana a Cesta církve bych vybral část rozhovoru, ve které je námitka, zda cesta některých osobností české katolické církve není příliš náročná:

Není to, co označuješ v Česku za alternativní hlas, Halík, Vácha, Heryán, strašně elitní, náročné? Jeden mluví o permanentním hledání a chvění víry, druhý šermuje biologickými a evolučními paralelami, třetí šokuje svým radikálním sociálním přístupem.

A odpověď: *Nemyslím si. Naopak bych řekl, že je to v jejich podání vlastně strašně srozumitelné, možná proto, že je to skutečně autentické, jde to z nich samo, oni si nemusí na nic hrát. Navíc to není elitní v tom, že obraz Boha, který zprostředkovávají, je vlastně jednodušší a mnohem atraktivnější, mnohem bibličtější a přesnější než cokoli jiného. Rozumět jim je podle mne podmíněno jedinou věcí, totiž mít odvahu přestat se schovávat za papírové poučky, za ty katechismové formulky, za naučené křesťanství a brát*

vážně skutečnou osobní víru v Boha. A na to má myslím každý.

Berte to jako pozvánku k návštěvě naší knihovny. Tu taky zvládne každý. A ty Halíky, Heryány a Váchy tam máme taky.

Honza

-----Povídka-----

Odpočň si

Miriam je rozčilená. Nesnáší, když ji někdo napomíná. Od dospívající dcery to snáší ještě mnohem hůř.

„Jsou všechny tvoje jízdy autem nutné?“ zeptala se Katka, když Miriam vřela klíče od auta na háček u vchodových dveří.

„Cože?“ vyhrkla Miriam podrážděně a rázně položila tašku s nákupem na podlahu.

„No jestli bys třeba někdy nemohla místo autem jít pěšky nebo využít MHD? Jestli jsi o tom někdy přemýšlela?“ doplnila Katka opatrně.

„Přemyslím o tom každý den! Ano, mohla bych více chodit pěšky, to bych si i přála. Ano, mohla bych též více využívat k přepravě MHD. Ovšem znamenalo by to buď výrazné snížení nastaveného standardu fungování domácnosti, anebo by muselo dojít k zásadní změně ve způsobu jejího vedení a chodu. Z toho plyne, že záleží na všech členech této domácnosti, kolik kilometrů najezdím autem. Zatím jsem ovšem nezaznamenala žádný podnět ani ve smyslu vůle ke snížení uvedeného standardu, jakož ani ke změnám v rozložení sil při dosahování standardu dosaadního. Mé vlastní návrhy v tomto směru byly buď s nevolí zamítnuty, nebo vymáhání nastolených změn mě nadměrně zatěžovalo, což vedlo k jejich zrušení,“ vychrlila ze sebe Miriam jazykem své profese. Za zády sevřela ruku v pěst a ode-

brala se na WC. Katka věděla, že je zle, pozdě si uvědomila chybu v načasování své otázky. Neměla v úmyslu máti rozběsnit. Rychle uvařila kávu a naservírovala ji na stůl matčiným oblíbeným způsobem. Šálek s jemného porcelánu s motivem táhnoucího hejna husí a sklenku perlivé vody.

Miriam přišla do kuchyně poněkud již zklidněná, musela však vynakládat velké úsilí, aby vyslechla dceřino povídání o školním projektovém týdnu na téma „Životní prostředí, jeho změny a ochrana.“ Katka je novými poznatky nadšena, odhodlaná dosáhnout alespoň nepatrných změn návyků rodiny ve prospěch planety.

Miriam též touží po změnách. Některé by sekundárně patrně prospívaly i planetě. Primárně si však Miriam přeje změny svědčící jí samotné, a to zcela bez ohledu na planetu. Přesto některé sekvence Katčina výkladu o uhlíkové stopě Miriam upřímně zaujaly. Seznámila se i s Petrem Holíkem a jeho proklimatickým podcastem 2050. Celé jí to však přijde nesmírně náročné a v podmínkách vlastní rodiny nedosažitelné. Debata tak, přes veškeré úsilí obou stran, skončila debaklem. Katka se naštvála a s gestem zmaru opustila kuchyni a vzápětí i byt.

Miriam je teď líto, že nedokázala držet jazyk za zuby. Záhy po spuštění zmíněného podcastu poznamenala, že by se ten člověk, než vůbec začne poučovat do éteru, měl nejdřív pořádně vysmrkat. Mluvit s takhle plným nosem je v kontextu nedávno zažehnané covidové pandemie, dle jejího mínění, naprosto proti planetě. Nemluvě o lidech, kteří na planetě též žijí a jsou součástí celého ekosystému, přestože mu škodí. „Ten nadšený muž pro oči nevidí,“ uzavřela Miriam rozhodně.

Miriam sama jen těžko může uvěřit, že něco takového právě vypustila z úst. Slova byla odjakživa její silná zbraň. Dosud se však domnívala, že tuto zbraň se již dávno naučila používat eticky, přinejmenším alespoň v souladu se Ženevskými konvencemi upravujícími pravidla vedení válečného konfliktu. Mýlila se. Energii hněvu a vlastní nespokojenosti se jí, bohužel, nepodařilo nasměrovat ve prospěch vztahu s dcerou. To Miriam mrzí. Ráda by svým dětem rozuměla a vedla s nimi konstruktivní a otevřenou komunikaci. Často se jí to ovšem zoufale nedaří. Přitom je jí z duše odporné, když jí samotné někdo přezíravě nechá pocítit převahu své inteligence či zkušenosti. Tolik si sama pro sebe přeje přiměřenou úctu. Ráda by úctu též prokazovala svému okolí. Tolik by chtěla být čitelná a upřímná, přitom pevná a svá. Vznešené cíle. Obtížně dosažitelné cíle.

Miriam nemá doma stání. Musí se jít projít. Na Babu. Nevadí jí, že chodí stále stejnou trasu, už několik let. Neztratí se a může vychutnávat krásu přírody.

„Přírodu miluji. Proč ji tedy dusím nadužíváním automobilu? To už jsem tak líná a zhýralá? Zapomněla jsem snad na ideály hluboko ve mně vepsané? Zapomněla jsem snad na Jizerky, kde jsem vyrůstala? V lůně Jizerských hor se přeci formovala má duše. A teď tu krásu, jen tak, pro svou pohodlnost, zničím? Jak taky mohu svými slovy zapřít lásku k bližním, těm nejbližším. Kam jsem odhodila pečlivě a jemně tvarované srdce, do něhož tolik dobrých lidí vložilo to nejlepší ze sebe. Zdarma, z lásky. Jak jen můžu být tak krutá?“ pláče Miriam.

Když zavře Miriam oči, rozvzpomene se na toulky jizerskými bučinami, nasává vůni rašelinné vody Černé Nisy, chodidla noří do narůžovělého žulového štěrku na břě-

hu té úchvatné vodní nádrže. Hřeje ji a oslňuje slavností oheň, u něhož tak upřímně a odhodlaně skládala skautský slib. Cítí taky laskavou a bezpodmínečnou náruč své tety.

Miriam přemáhá zoufalství, je jí zle z vlastní špatnosti.

„Znám tvé srdce i všechno, co je v něm vloženo. Spoléhám na tebe, jinou matku pro tvé děti nemám. Neboj se, vedeš si

dobře, prosím, jen běž dál. Uděláš to pro mě, pro mé děti, prosím? Všechny tvé omyly a úkroky napravím, škody zahladím. Jsem stále s tebou, má nejdražší. A teď, má Miriam, teď si odpočiň,“ zaslechla Miriam tichý vánek v korunách dubů a v duši se jí rozhostil klid.

napsala Klára Dlabáčková

Pro naše děti (i dospělé)...

Milé děti, milí čtenáři,

začínají prázdniny a vy máte jistě spousty skvělých plánů na výlety a tábory. A i když jistě budete většinu času trávit s rodinou či přáteli, občas se může stát, že nějakou cestu, nějakou výzvu budete muset zvládnout sami. A možná se budete třeba i trochu bát. A v těchto chvílích je potřeba si obzvlášť uvědomit, že vlastně sami nikdy nejsme.

Vždy je s námi náš Otec Bůh. A kromě něj se vždycky můžeme obrátit i na své křestní patrony. Tedy na svaté, podle kterých nás naši rodiče pojmenovali.

Mou křestní patronkou je sv. Terezie z Avily a musím se přiznat, že se mi dříve moc nelíbila. Na všech obrázcích vypadá přísně a zamračeně a já jsem si vždycky představovala, že kdybychom se potkaly osobně, tak by mi určitě vyčítala, že se špatně chovám a špatně modlím, že se špatně oblékám do kostela a vůbec spoustu dalších věcí. Jednou jsem si ale o ní četla články, a ten začínal tím, že Terezka byla malá a hrála si s bráchou na zahradě a stavěli si tam domečky. A tak mi to došlo - vždyť oni ti svatí byli taky lidé! Jedli, pili, byli nemocní, chodili na záchod. Jako děti si hráli a třeba i zlobili, jako dospělým se jim taky všechno úplně nedařilo napoprvé, a někteří udělali i celou řadu chyb než poznali Boha. A koneckonců oni si ti svatí většinou moc nemohli vybrat, jak chtějí vypadat na obrázcích a fotkách, a co chtějí, aby se o nich psalo. Možná dneska v nebi kroutí hlavami a říkají si "Co mi to ti malíři oblékli za divné šaty? A proč se pořád na všech sochách mračím, když jsem se tak rád smál?"

A tak si všichni zkusme o prázdninách udělat čas a zjistit si něco víc o našem křestním patronovi. Můžeme navštívit nějaký jemu zasvěcený kostel či kapličku, pomodlit se u oltáře či sochy, aby se za nás přimlouvali. Protože i naši křestní patroni byli lidé, zažili různé výzvy a různá dobrodružství, a i když možná na obrazech či sochách vypadají přísně, dobře našim životním trápením rozumí.

Přeji vám všem požehnané prázdniny.

Terka

Informace z FER

Tady je svět ještě v pořádku...

Tady to zbořte

Kdo mi to tu loupe perníček?

Bourat - to je bááájo

Tak jsem do toho jen šťouchl takovou holí...

Mravenček v lese...

Bum

Jak se říká – řezat si pod sebou větev..

Pohoda

Řečkovičtí bardi

Krásný den, sluníčko...a spousta fajn lidí.
Kdo neboural, nosil nebo odvážel.
Kdo nenosil, nachystal jídlo a pití.
Kdo nemohl přijít, donesl aspoň buchtu na plechu.
Vančura či Hrabal by z nás měli radost. Možná i Skácel.
Radost ze společného díla. Krásný pocit sounáležitosti.
Nechce se o tom ani moc mluvit. To jde jen zažít.
Díky všem a brzy zase znovu.
Tady byl svět alespoň pro tu chvíli opravdu v pořádku...

Požehnaný čas prázdnin všem.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Pořad bohoslužeb červenec - září 2022

26.6. Ne	13. v mezidobí	7.15	za zemř. rodiče, sourozence a živé rodiny Matulovu a Dvořákovu
		8.30	za zemřelého manžela Pavla, syna Petra, rodiče z obou stran a živou rodinu
		10.00	za farní společenství na Ořešíně
27.6. Po		18.00	za farní společenství
29.6. St	sv. Petr a Pavel	7.00	za katechetky naší farnosti
30.6. Čt		7.00	za zemř. kamarádku Hedvičku a za dar víry pro děti a vnoučata
1.7. Pá		18.00	za nemocné
2.7. So		7.00	za zemřelého Jiřího Čiháka a celou živou a zemřelou rodinu
3.7. Ne	14. v mezidobí	7.15	za zemřelého bratra P. Ladislava a rodiče
		9.00	za farní společenství
5.7. Út	slavnost sv. Cyrila a Metoděje	8.00	za zemřelého tatínka a bratra Bohuslava, švagrovou Věru a neteř Alici
6.7. St		8.00	za zemřelou Ludmilu Sekničkovou a živou a zemřelou rodinu
7.7. Čt		7.00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.7. Pá		18.00	za zemřelou Danuši Němcovou a živé a zemřelé příbuzné rodiny
9.7. So		7.00	za zemřelého syna Zdeňka a živou a zemřelou rodinu Helánovu
10.7. Ne	15. v mezidobí	7.15	za zemřelého manžela, sestru, bratra, rodiče a živou rodinu
		9.00	za farní společenství
13.7. St		18.00	na úmysly dárců
14.7. Čt		7.00	za zemřelou Vojtěšku Tomáškovou a živou a zemřelou rodinu
15.7. Pá		18.00	na úmysl dárců
16.7. So		7.00	za rodiče a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
17.7. Ne	16. v mezidobí	7.15	za farní společenství
		9.00	za zemřelou maminku Marii Hudečkovou
20.7. St		18.00	na poděkování za 1. sv. přijímání vnučky a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
21.7. Čt		7.00	na úmysl dárců
22.7. Pá		18.00	za všechny drahé zemřelé a za zdraví manžela
23.7. So		7.00	za ministranty naší farnosti
24.7. Ne	17. v mezidobí	7.15	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého
		9.00	za farní společenství
27.7. St		18.00	za zemřelé rodiče a rodinu Zdražilovu
28.7. Čt		7.00	za nenarozené děti, jejich rodiče a aby modlitba za život prostoupila svět
29.7. Pá		18.00	za tetičku Štefinku a babičku Mutlovou
30.7. So		7.00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
31.7. Ne	18. v mezidobí	7.15	za farní společenství
		9.00	za zemřelého Jiřího Hamerníka a živé a zemřelé děti Hamerníkovy
3.8. St		18.00	na poděkování za dar života a Boží požehnání pro celou rodinu
4.8. Čt		7.00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
5.8. Pá		18.00	za nemocné
6.8. So	Proměnění Páně	7.00	na poděkování za dar života
7.8. Ne	poutní slavnost sv. Vavřince	7.15	za zemřelého Jiřího Milara, sestru Bohuslavu a živou a zemřelou rodinu
		10.00	za živé a zemřelé obyvatele Řečkovice a Mokré Hory
10.8. St	poutí jáhnu	18.00	za jáhny brněnské diecéze a jejich rodiny
11.8. Čt		7.00	za varhaníky naší farnosti
12.8. Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
13.8. So		7.00	za manžele Novotné a syna a vnuka
14.8. Ne	20. v mezidobí	7.15	za farní společenství
		9.00	za 60. let společného života Marie a Josefa Novotných a za zemřelé rodiče Kincovy a Novotné a za živou rodinu
15.8. Po	slav. Nanebevzetí Panny Marie	18.00	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu a Kroupovu
17.8. St		18.00	za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
18.8. Čt		7.00	na poděkování
19.8. Pá		18.00	za maminku Rosalii Medkovou
20.8. So		7.00	za živou a zemřelou rodinu Manovu a Zejdovu

21.8.	Ne	21. v mezidobí	7.15	na poděkování za dar života
			9.00	za farní společenství
24.8.	St		18.00	na úmysly dárců
25.8.	Čt		7.00	za narozené děti, jejich rodiče, a aby se lidská srdce nadchla pro kulturu života a lásky
26.8.	Pá		18.00	za zemřelého Alexandra Gonyševa a živou a zemřelou rodinu Gonyševovu
27.8.	So		7.00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
28.8.	Ne	22. v mezidobí hody Ivanovice	7.15	na poděkování
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Ivanovic
31.8.	St		18.00	za zemřelé rodiče Sisrovy a živou rodinu
1.9.	Čt		7.00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
2.9.	Pá		18.00	za nemocné
3.9.	So		7.00	na poděkování s prosbou o Boží pomoc a ochranu
4.9.	Ne	23. v mezidobí	7.15	za živou a zemřelou rodinu
			8.30	za farní společenství
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Řečkovic a Mokré Hory
5.9.	Po		18.00	za zemřelého Vlastimila Zvonafa a živou rodinu
7.9.	St		18.00	za zemřelého tatínka a živou rodinu
8.9.	Čt		7.00	na poděkování s prosbou o Boží pozhnaní a dary Ducha Svatého a za živou a zemřelou rodinu
9.9.	Pá		18.00	na poděkování za 28 let manželství s prosbou o dary Ducha Svatého
10.9.	So		7.00	na poděkování za dar života a zemřelé rodiče a prarodiče
11.9.	Ne	24. v mezidobí hody Jehnice	7.15	na poděkování za 75 let života s prosbou o Boží pomoc a ochranu do dalších let
			8.30	za živou a zemřelou rodinu Libusovu a Dvořákovu
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Jehnic
12.9.	Po		18.00	na úmysly dárců
14.9.	St		18.00	na poděkování
15.9.	Čt		7.00	za seniory naší farnosti
16.9.	Pá		18.00	za P. Jana Pavlu a celou živou rodinu
17.9.	So		7.00	na poděkování za dar života
18.9.	Ne	25. v mezidobí hody Medlánky	7.15	za zemřelého manžela Pavla, syna Petra, oboje rodiče a prarodiče a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
			8.30	za zemřelé rodiče a prarodiče, živé a zemřelé rodiny z obou stran a poděkování za dožití
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Medláněk
19.9.	Po		18.00	za živou a zemřelou rodinu Škvařilovu a Kubicovu
21.9.	St		18.00	za katechetky naší farnosti
22.9.	Čt		7.00	za narozené děti, jejich rodiče, a aby katolické školy a fakulty formovaly k ochraně života
23.9.	Pá		18.00	na poděkování za 70 let života a za zemřelou dceru Lenku
24.9.	So		7.00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
25.9.	Ne	26. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			8.30	na poděkování
			10.00	za maminku Oluši a za živou a zemřelou rodinu
26.9.	Po		18.00	za živou a zemřelou rodinu Slavíkovu a Hermanovu
28.9.	St	sv. Václav	8.00	za zemřelé rodiče Wallingerovy
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Ořešina
29.9.	Čt		7.00	na úmysl dárce
30.9.	Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu Plíškovu a Daňkovu
1.10.	So		7.00	za manžela, syna, rodiče, sestru s manželem a rodinu Valachovu

Děkujeme všem za příspěvky do tohoto čísla.

Přejeme vám pozhnané období dovolených a prázdnin.